

LUẬN ĐẠI THỪA TẬP BỒ TÁT HỌC

QUYỂN 23

Phẩm 18: NIỆM TAM BẢO

Phần 2

Do tín v.v... nên luôn duyên nghĩ đến công đức của chư Phật. Như kinh Hộ Quốc Tôn Già Sở Vấn có kệ:

*Cúi lạy đấng Điều ngự sắc vàng
Mặt như trăng sáng không tỳ vết
Công đức Thánh trí khó nghĩ lường
Ở trong ba cõi chẳng ai bằng.
Búi tóc Mâu-ni màu xanh biếc
Cao, đẹp thanh tịnh tợ Tu Di
Tướng lông mày trắng soi chiếu khắp
Đỉnh đầu của Phật không ai thấy
Mắt Như Lai tịnh như sen xanh
Như hoa Quân ma và Nguyệt khê
Thương yêu quán xem chúng hữu tình
Cho nên con nay cúi đầu lễ
Tướng lưỡi Như Lai màu tợ đồng
Rộng dài khéo phủ che cả mặt
Nói pháp cam lộ nhuận quần sanh
Cho nên con nay cúi đầu lễ
Như Lai bốn mươi răng đều, khít
Trắng sạch cứng sắc như kim cương
Nói lời chân thật phát hào quang
Cho nên con nay cúi đầu lễ
Sắc tướng Như Lai thật đặc thù
Oai quang chiếu sáng trăm ngàn cõi*

Thích, phạm hộ thế và các Trời
 Uy quang tuy có, đều bị át
 Hai vai Như Lai như nai chúa
 Lòng ngực rộng thon như sư tử
 Bước đi thong thả như voi chúa
 Sơn hà, đại địa đều chấn động
 Thân tướng Như Lai rất trang nghiêm
 Kim quang sáng rực bao trùm khắp
 Ở trong thế gian không ai bằng
 Chúng sanh thấy Phật không hề chán
 Như Lai trải qua trăm ngàn kiếp
 Những gì ái lạc đều bố thí
 Từ bi thương nghĩ chúng hữu tình
 Cho nên con nay cúi đầu lễ
 Chí Như Lai vui tu các độ:
 Trì giới, nhẫn nhục và tinh tấn
 Thiền định, thắng tuệ đều viên minh
 Cho nên con nay cúi đầu lễ
 Như Lai rống tiếng sư tử lớn
 Dũng mãnh phá tan các dị luận
 Tam độc cấu uế dứt chẳng còn
 Cho nên con nay cúi đầu lễ
 Ba nghiệp Mâu-ni vượt ba cõi
 Giống như hoa sen không dính nước
 Tiếng mâu nhiệm Ca-lăng-tần-già
 Cho nên con nay cúi đầu lễ
 Biết rõ thế gian là huyễn hóa
 Như kẻ diễn tuồng thay hình sắc
 Như ánh mặt trời và trong mộng
 Không ngã, không nhân không thọ giả
 Pháp vốn không tịch không có sanh
 Không thể liễu ngộ tùy lưu chuyển
 Đại từ dẫn dắt khắp quần mê
 Phương tiện tùy cơ nói chánh pháp
 Xem xét khổ não ở thế gian
 Các bệnh như tham... đều được đoạn
 Như Lai Đại Y vương vô thượng
 Đối trị từng người khiến giải thoát

Chỉ khổ lo buồn sanh, lão, tử
 Ái biệt ly... cùng các họa hoạn
 Mâu-ni cứu độ ở thế gian
 Làm cho chán lìa và đoạn trừ
 Địa ngục, quỷ, súc côi hiểm ác
 Chúng hữu tình theo dòng luân chuyển
 Thương họ không gần, không thấy dẫn
 Chỉ chúng ngu kia lên đường chánh
 Chư Phật quá khứ xuất thế gian
 Tự tại nói pháp lý nghĩa sâu
 Thế Tôn dạy giống các Ngài dạy
 Điều khiến chúng sanh chứng đạo Thánh
 Tiếng Phật vang xa đến Phạm thiên
 Thông suốt tất cả sanh các thiện
 Càn-thát-bà và Khẩn-na-la
 Các tiếng nhạc vang không thể phát
 Tích chứa nhiều công đức thanh tịnh
 Diễn thuyết vô biên lời chân thật
 Trăm ngàn na-do-tha chúng sanh
 Nghe rồi đều phát ý ba thừa
 Nếu thường cúng dường đến Như Lai
 Sẽ đạt được niềm vui thắng diệu
 Giàu sanh tự tại được người kính
 Sanh ra đời sau làm đế vương
 Hoặc làm luân vương trị bốn châu
 Đầy đủ bảy báu đều khác lạ
 Thường đem thập thiện lợi chúng sanh
 Do khởi tịnh nghiệp ở Như Lai
 Hoặc làm Đạo lợi chủ các trời
 Hoặc Dạ-ma vương Đổ-sử-đa
 Cho đến Tha hóa Đại Phạm thiên
 Đều do cúng dường Đức Như Lai
 Gặp Phật cúng dường như thế rồi
 Cho đến tin kính pháp được nghe
 Đều có thể vĩnh đoạn nhân khổ
 Chứng được tịch tĩnh lìa trần cấu
 Thế Tôn biết rõ đạo phi đạo
 Mà khéo dùng ác quay về thiện

Khiến chúng sanh đạt được an lành
 Cùng nhau an trú nơi thánh đạo
 Nếu người cầu phước cúng dường Phật
 Thường được kho phước thắng vô tận
 Trong vô lượng kiếp không thể lường
 Cho đến chứng được quả Bồ-đề
 Cõi nước vi diệu thắng trang nghiêm
 Như trời Tha hóa thật đáng yêu
 Tùy theo nguyện lực sanh vào đó
 Nghiệp thân, khẩu, ý thường thanh tịnh
 Những phước báo vi diệu như thế
 Là do cúng dường nơi Như Lai
 Người ấy tuy sống ở thế gian
 Như ở Long cung, Trời thọ vui
 Danh xưng Như Lai thật rộng lớn
 Hết thấy quốc độ đều hay biết
 Thường ở trong vô biên đại chúng
 Mười phương chư Phật đều xưng tán
 Lià hẳn các nhiệt não thế gian
 Hiện thị đại bi không ai sánh
 Đáng trung tôn tối thượng tịch tĩnh
 Cho nên con nay cúi đầu lễ
 Con nay đắc được năm thần thông
 Trụ ở hư không mà tán thán
 Đánh lễ đấng đạo sư đồng mãi
 Phân biệt các pháp tịnh, không cấu
 Nay người, trời đều đã tập hợp
 Xưng dương công đức đấng Thiện thế
 Bao la rộng phước rất thắng diệu
 Cùng với chúng sanh thành Chánh giác

Lại như trong kinh Pháp Tập nói: “Lại nữa, này thiện nam tử! Chư Phật Thế Tôn đầy đủ đại phước trí để tự trang nghiêm. Lấy đại từ bi làm cảnh sở hành, ở các thế gian làm người cứu hộ, làm đại y vương khéo nhổ các tên độc, thường trụ tịch tĩnh diệu Tam-ma-địa, không đắm sanh tử, cùng với Niết-bàn, xem các hữu tình cũng như cha mẹ. Với lòng đại từ bình đẳng thương xót tất cả thế gian không có ai hơn. Đem trí tương ưng soi sáng thế gian, đại trí ấy phủ khắp chúng hữu tình, hết thấy mọi người đều ưa vui thừa sự, xa lìa niềm vui cá nhân để tiêu trừ cái khổ cho

người, giữ gìn chánh pháp, lấy pháp làm chủ, đắc pháp tự tại. Lấy pháp làm thức ăn, lấy pháp làm diệu dược (thuốc), lấy pháp làm bố thí, hết thấy đều xả bỏ, dùng trí chọn lựa thường không phóng dật, ở nơi hiểm nạn vì làm cầu đường, như đường vua đi bằng phẳng không vật chướng ngại. Cho đến sắc thân thanh tịnh người xem không chán. Chư Phật Thế Tôn có vô lượng công đức như thế ta nên thành tựu các công đức lợi ích kia. Đây gọi là Bồ-tát niệm Phật.

Thế nào gọi là niệm pháp? Bồ-tát đã biết chư Phật Thế Tôn có vô lượng vô biên công đức đều từ pháp mà sanh ra, từ pháp mà biến hóa ra, từ pháp mà được, từ pháp mà tăng trưởng, từ pháp mà có, từ pháp mà hiện cảnh giới, theo pháp mà y cứ (chỉ), từ pháp mà thành tựu, cho đến các sự việc khoái lạc của thế gian và xuất thế gian cũng từ pháp mà sanh. Cho nên ta cầu mong quả vui Bồ-đề của chư Phật thì nên tôn trọng pháp. Y vào cảnh giới của pháp, y vào chỗ quy về của pháp, nương vào pháp mà quyết định, nương vào pháp để giữ tâm kiên cố, y vào pháp để mà tu hành. Đây gọi là Bồ-tát niệm Pháp.

Lại nữa, Bồ-tát đối với chúng sanh phải bình đẳng mà thuyết pháp, do pháp không có cao thấp, nên ta và pháp tâm đều bình đẳng vậy, lại pháp thì không có diện mạo, nhưng vì chúng sanh nên mới tuyên thuyết, vì pháp không có tướng bè phái, nên ta cùng với pháp kia, tâm đều bình đẳng. Pháp thì không thời tiết, vì chúng sanh nên phải tuyên thuyết vậy, nhưng trong pháp ấy tâm có thể lãnh thọ được nên ta cùng với pháp kia tâm đều bình đẳng chẳng khác. Pháp chẳng phải nơi thù thắng mà vì chúng sanh nên nói, đối với người căn cơ thấp kém thì không nói. Do pháp ấy mọi người đều có thể nhận được, nên ta cùng với pháp kia tâm đều bình đẳng. Pháp chẳng phải thanh tịnh mà vì nói cho mọi người, nhưng không nói cho người bất tịnh. Vì pháp lìa nhiễm ô, nên ta và pháp kia, tâm đều bình đẳng. Lại pháp chẳng phải đối với Thánh nhân mà nói, còn chúng sanh thì không nói. Vì pháp rời các kiến phân biệt nên ta với pháp kia tâm đều bình đẳng vậy. Pháp chẳng phải nói ban ngày mà ban đêm không nói, cũng cũng chẳng phải đêm nói mà ngày chẳng nói. Vì pháp luôn luôn gia công hành trì, nên ta cùng pháp kia, tâm đều bình đẳng. Pháp chẳng phải điều phục cũng không phải trái vượt, vì pháp không có gì để chấp trước, nên ta cùng với pháp, tâm đều bình đẳng. Pháp chẳng phải giảm mất cũng chẳng phải tăng trưởng, vì pháp như hư không nên ta và pháp kia tâm đều bình đẳng. Pháp không chán chúng sanh mà chúng sanh có thể hộ trì pháp, do đó ta và pháp kia tâm đều bình đẳng. Pháp không phải cầu để trở về mà cho thế gian làm chỗ

trở về nương tựa, ta cùng với pháp kia tâm đều bình đẳng. Pháp không có tổn hại phiền não, vì pháp lia các tướng bị hại vậy, nên ta cùng với pháp kia tâm đồng bình đẳng, pháp không có oán thán ghen ghét, vì pháp xa lia các kiết sử, nên ta cùng pháp ấy tâm đồng bình đẳng. Pháp không sợ sự luân hồi cũng không sợ ưa nơi Niết-bàn, vì pháp không có phân biệt nên ta cùng pháp kia tâm đều bình đẳng. Bồ-tát phải như thế mà luận tập chánh niệm. Đây gọi là niệm Pháp.

Sao gọi là niệm Tăng? Trong đây lại nói: Chính là người thuyết pháp, người hành pháp, người tư duy pháp, là người có ruộng phước nơi pháp, người nhậm trì pháp, người y chỉ nơi pháp, là người cúng dường pháp, người thực hành pháp như pháp, là người thể nhập cảnh giới pháp, là người của hành xứ pháp, là người thành tựu pháp, là người có tự tánh chất trực, là người có tự tánh thanh tịnh, là người tùy thuận giáo huấn, là người phát đại từ bi, khéo tuyển trạch cảnh giới trí, là người thường tu tập pháp thanh tịnh.

Luận nói: Bồ-tát niệm Tăng như thế, tất đạt được các công đức chân thật của chúng sanh như kinh Vô Cấu Xưng có kệ viết:

*Hoặc là lão bệnh tử
 Hoặc là chư chúng sanh
 Biết rõ như huyễn hóa
 Thông suốt không còn ngại
 Hoặc kiếp này thiêu rụi
 Trời đất liền trong sáng
 Mọi người hay vọng tưởng
 Soi khiến biết vô thường
 Vô số ức chúng sanh
 Đều đến thỉnh Bồ-tát
 Một thời đến nhà kia
 Dạy quay về đạo Phật
 Cấm kinh thư, chú thuật
 Khéo léo các kỹ nghệ
 Hết lòng làm việc này
 Nhiều ích các quần sanh
 Các đạo pháp thế gian
 Đều xuất gia trong đó
 Do giải nghi cho người
 Mà không đọa tà kiến
 Hoặc làm nhật nguyệt thiên*

Phạm vương chư thế giới
Hoặc lúc làm đất nước
Hoặc lại làm gió lửa
Trong đời có bệnh dịch
Hiện làm các thảo dược
Nếu có người uống thuốc
Hết bệnh tiêu các độc
Trong đời có đói khát
Hiện thân làm thức ăn
Trước hết cứu đói khát
Rồi lấy pháp dạy người
Trong đời có đao binh
Vì kia khởi từ bi
Dạy các chúng sanh kia
Khiến trụ vô tịnh địa
Nếu có chiến tranh lớn
Làm hai bên ngang sức
Bồ-tát hiện oai lực
Hàng phục khiến an hòa
Trong tất cả quốc độ
Chúng sanh ở địa ngục
Liên sanh đến cõi kia
Thoát khỏi các khổ não
Trong tất cả các cõi
Chúng sanh ăn nuốt nhau
Liên hiện sanh đến kia
Làm những việc lợi ích
Như thọ dụng ngũ dục
Và cũng lại hành thiền
Khiến tâm ma mê loạn
Không thể nhiều kẻ kia
Trong lửa sanh hoa sen
Có thể gọi hy hữu
Trong dục mà hành thiền
Hy hữu cũng như vậy
Hoặc hiện làm dân nữ
Trang điểm các sắc đẹp
Trước vì muốn dẫn dụ

Sau khiến vào trí Phật
 Hoặc làm chủ trong ấp
 Hoặc chỉ đường thương nhân
 Quốc sư cùng đại thần
 Vì lợi ích chúng sanh
 Những chúng sanh bản cùng
 Hiện làm kho vô tận
 Vì khuyển đại kẻ kia
 Khiến phát tâm Bồ-đề
 Tâm ta tâm kiêu mạn
 Liền hiện đại lực sĩ
 Phá dẹp các cống cao
 Khiến trụ đạo vô thượng
 Kia có các lo sợ
 Đứng trước mà an ủi
 Đầu là ban vô úy
 Sau khiến phát đạo tâm
 Hoặc hiện lià dâm dục
 Làm tiên chứng năm thông
 Khai đạo các quân sanh
 Khiến trụ giới, nhẫn, từ
 Người muốn được cung phụng
 Hiện làm kẻ đầy tớ
 Để vui lòng kẻ kia
 Bèn phát đại đạo tâm
 Tùy ước muốn kẻ kia
 Được vào nơi Phật đạo
 Dùng sức phương tiện khéo
 Cấp cho kia thấy đủ
 Đạo vô thượng như thế
 Chỗ hành vô bờ bến
 Trí tuệ trùm các cõi
 Độ thoát vô lượng chúng
 Giả như tất cả Phật
 Trong vô số ức kiếp
 Tán thán công đức ấy
 Còn không thể cùng tận.

Công đức tu tập cúng dường của Bồ-tát như trong kinh Bảo Quang

Minh Đà-la-ni có kệ:

Phóng ánh sáng chuỗi ngọc trang nghiêm
 Biển mây chuỗi ngọc thật vi diệu
 Chuỗi đẹp như thế biến cùng khắp
 Cúng dường rộng lớn làm Phật sự
 Phóng ánh sáng lớn hương trang nghiêm
 Mỗi mỗi biển mây thơm vi diệu
 Hương diệu như thế biến cùng khắp
 Cúng dường rộng rãi làm Phật sự
 Phóng ánh sáng lớn hoa trang nghiêm
 Mỗi mỗi biển mây hoa vi diệu
 Hoa diệu như thế biến khắp nơi
 Cúng dường rộng rãi làm Phật sự
 Phóng ánh sáng lớn anh lạc quý
 Mỗi thứ biển mây anh lạc đẹp
 Anh lạc như thế biến cùng khắp
 Cúng dường rộng rãi làm Phật sự
 Phóng ánh sáng lớn hiện cờ báu
 Xanh, vàng, đỏ, trắng để trang sức
 Các thứ báu quý hợp lại thành
 Dùng để trang nghiệp quốc độ Phật
 Lưới báu ma ni chiếu lẫn nhau
 Giăng cờ trong hội làm lọng báu
 Rủ châu anh lạc nói Phật âm
 Trang nghiêm mà che trên Như Lai
 Nơi mỗi Như Lai dâng cúng dường
 Trong tay dâng cúng đồ trang nghiêm
 Vô lượng chư Phật cũng như thế
 Biến hiện tự tại trong thiên định
 Trí lực thần thông diệu khó lường
 Rộng làm lợi ích các hàm thức
 Biến hiện thù thắng trong thiên định
 Để làm trăm ngàn cửa phương tiện
 Pháp môn cúng dường chư Như Lai
 Pháp bố thí khéo bỏ tất cả
 Đạt nhiều công đức trong pháp trì giới
 Pháp nhẫn nhục bất động vô tận
 Khuyên tinh tấn dũng mãnh thực hành

An trụ nơi thiền định tịch tĩnh
Thông hiểu nghĩa lý, trí thù thắng
Tịnh tu phạm hạnh môn thần thông
Vui vẻ thực hành tứ nhiếp pháp
Tích tập phước trí lợi quần sanh
Tứ đế làm duyên sanh giải thoát
Tu tập căn lực pháp giải thoát
Chứng quả Thanh văn đến giải thoát
Quán Duyên giác tiến đến thanh tịnh
Tu tập pháp thần biến thượng thừa
Hoặc hiện ra vô thượng khổ não
Biết rõ vô ngã, vô thọ giả
Tu bất tịnh quán lìa tham dục
Chứng quả tam muội chân thường lạc
Các pháp môn thanh tịnh như thế
Bình đẳng khắp với các chúng sanh
Cúng dường đấng quả giải thoát kia
Hiện ra đủ tướng hợp thời cơ
Thần thông thuyết pháp khó nghĩ bàn
Tùy thuận thành tựu chư hữu tình
Được sanh an lạc và cung kính
Nên nghĩ xa lìa nhân thế gian
Cầu chứng thanh tịnh Tam-ma-địa
Nếu gặp đói khát các hoạn nạn
Tùy theo nhu cầu mà cung cấp
Rộng lòng thương xót chúng hữu tình
Lìa xa lo sợ thường an ổn
Đem thức ăn, uống thật thượng diệu
Các loại y phục các kho tàng
Của cải trong nước có tổn giảm
Ở thế gian kia khởi thí lớn
Hoặc hiện thân tướng rất thù đặc
Mỗi mỗi trang nghiêm đủ oai lực
Thoa hương thơm ngát các vòng hoa
Sắc tướng cao vời không ai hơn
Các oai nghi, hình sắc như thế
Mỗi người khi thấy ưa cung phụng
Cần tùy phương tiện tuyên pháp âm

Khiến cho chúng sanh phát đạo tâm
 Hoặc hiện tiếng Ca-lăng-tần-già
 Tiếng Câu-kế-la và tiếng Câu-noa
 Khẩn-na-la và tiếng trống diệu
 Điều tuyên nghĩa giải thoát Như Lai
 Phật tuyên pháp ngữ ở thế gian
 Bốn vạn tám ngàn chân pháp tạng
 Như thế phân biệt các pháp môn
 Làm cho chúng sanh tăng lợi ích
 Tùy cơ thuyết pháp khiến phát tâm
 Có thể cùng họ đồng tu tập
 Hoặc hiện chướng nạn các nguy ách
 Mỗi mỗi bức bách khó chịu đựng
 Nên dùng tâm đại bi dũng mãnh
 Thay chúng sanh kia mà chịu khổ
 Nếu nơi không có pháp giải thoát
 Không nơi thanh vắng để xuất ly
 Dùng phước lực vua mà sùng kính
 Khiếm cho kia phát lòng tịnh kính
 Nếu ở thế gian tham ái buộc
 Tức thì siêu vượt nhân thế gian
 Ở trong cõi dục đoạn trừ hết
 Đây là chiếu sáng ở thế gian
 Nếu đã đầy đủ các công đức
 Đó gọi là đại trượng phu hành pháp
 Diệu hạnh Mâu-ni cần khéo tu
 Người ấy được sanh nước Cực lạc
 Thọ mạng làm giàu không thể tính
 Niềm vui thắng diệu tiêu nghi hoặc
 Không còn cảnh sanh, lão, bệnh, khổ
 Ở trong vô thường được tự tại
 Phát khởi tham sân các lỗi lầm
 Hừng hực thiêu đốt không tạm ngừng
 Bốn tướng như thế hoàn như củ
 Khuyến hóa chúng sanh khiến giác ngộ
 Mười lực, bốn vô úy Như Lai
 Các công đức mười tám bất cộng
 Ta nay xưng tán nguyện quy y

Thường ở thế gian làm lợi ích
 Cũng giống như những nhà ảo thuật
 Có thể hiện ra các hình tướng
 Như Lai xuất hiện ở trên đời
 Thần thông biến hóa cũng như vậy
 Dùng các thiện xảo phương tiện khéo
 rộng tu nhiều ích chứ hữu tình
 Thanh tịnh an lạc khó nghĩ lường
 Giống hư hoa sen rời nước đục
 Hoặc hiện nói các lời hý luận
 Anh lạc trang nghiêm nhẩy múa quanh
 Hãy xem kỹ các thứ tài nghệ
 Hiện các sắc tướng như ảo hóa
 Hoặc vì chủ thôn làng tụ lạc
 Hoặc vì Trưởng giả hoặc thân buôn
 Hoặc vì phụ tướng đến tế thần
 Biện luận không hơn bậc đại trí
 Làm cây đại thọ nơi đồng trống
 Hoặc làm kho trân bảo vô tận
 Theo sở cầu được ngọc như ý
 Ở nơi mê mờ mà dẫn đạo
 Hoặc hiện ra làm các sự nghiệp
 Đủ loại sắc màu cùng khéo léo
 Cạnh tranh buôn bán và trồng trọt
 Khiến hiểu thế gian khó lường tồn
 Hiện kẻ oán thân không yêu ghét
 Hoặc khiến an ổn được kiết tường
 Suốt thông phương thuốc cứu quần sanh
 Phương tiện chỉ bày độ Mâu-ni
 Đều khiến trời người lìa nghi hoặc
 Khiến cho kẻ xuất gia ngoại đạo
 Phát tâm quy hướng Nhất thiết trí
 Các khổ hạnh ngoại đạo như thế
 Cố chấp giữ không vâng lời Như Lai
 Lửa hình lìa nhiễm xưng Sa-môn
 Mỗi người khéo phụng lời tôn sư
 Hoặc thường hành trì hạnh xả thân
 Cho là tối thượng không gì hơn

Bện búi tóc, giới Đồng tử
 Ai cũng hành trì lời thầy dạy
 Hoặc dùng lửa dữ để nung thân
 Hoặc giữ giới cấm thờ chó, trâu v.v...
 Thường mang y phục bằng da nai
 Mỗi người y theo lời thầy dạy
 Được trí cõi trời thường an lạc
 Không thiện không ác cũng không nhân
 Chỉ ăn cây, quả, uống nước trong
 Mỗi người khéo vâng lời thầy dạy
 Hoặc ngồi chòm hóm đứng một chân
 Hoặc nằm trên gai hoặc bôi tro
 Chăm trượng khiến tam được an ổn
 Mỗi người khéo giữ lời thầy dạy
 Cho đến hết thấy các ngoại đạo
 Chúng rất bền chí tu khổ hạnh
 Để khiến vĩnh đoạn nhân các khổ
 Trong lòng đều muốn cầu giải thoát
 Những dự kiến thế gian như thế
 Đều do nghe theo lời thầy dạy
 Ta nay vì độ chúng tà kia
 Khai thị nghĩa chân thật Như Lai
 Hoặc nói câu Đại thừa vi diệu
 Hoặc nói câu bí mật chân ngôn
 Hoặc hiện nói thẳng câu tỏ ngộ
 Hoặc ưa câu nói ở trong không
 Hoặc dùng câu phân biệt văn tự
 Câu quyết định diệu nghĩa kim cang
 Dùng trí tuệ dẹp câu dị luận
 Vứt bỏ câu ngôn luận phi pháp
 Hoặc chỉ câu minh chú cho người
 Hoặc hiện câu chư Thiên thắng diệu
 Câu Long, Dạ-xoa, Càn-thát-bà
 A-tu-la cùng với Bộ đa
 Câu Khẩn-na-la, Nga-lỗ-noa
 Câu của Ma-hầu-la...
 Mỗi người hiểu được những lời kia
 Tuyên dương pháp giải thoát Như Lai

Do vì được ngộ nghĩa chân thật
 Ở trong pháp Phật tâm quyết định
 Ngôn từ, trí, cảnh diệu khó lường
 Đây là Tam-ma-địa tối thượng
 Do đạt được Tam-ma-địa kia
 Có thể chiếu khắp ánh sáng tịnh
 Ánh sáng ấy nhiếp hóa quần sanh
 Khiến được nhẹ nhàng thường tịch tĩnh
 Hoặc phóng ánh sáng tên Thiện kiến
 Chúng sanh được chiếu mà khởi tin
 Có thể quan sát nhân các thiện
 Đây đủ trí bất không vô thượng
 Do ánh sáng ấy chiếu khắp cả
 Được thấy vô biên Phật Pháp Tăng
 Tháp miếu Như Lai nhiều dấu linh
 Mỗi mỗi xưng dương dâng cúng dường
 Lại phóng quang minh tên thắng đấng
 Ánh sáng ấy không gì sánh kịp
 Vì muốn nghiêm tịnh ở thế gian
 Phá các hắc ám nhỏ nhiệm nhất
 Ánh sáng ấy chiếu chúng sanh rồi
 Ai nấu cầm đèn để dâng cúng
 Cúng dường Như Lai chẳng nghĩ bàn
 Lại dùng nhiều đèn mà bố thí
 Hoặc dùng đèn sáp hay đèn dầu
 Hoặc dùng nhựa thông hoặc tre sậy
 Đến đèn báu quý các hương thơm
 Thí rồi nguyện Nhiên Đăng Kỳ
 Lại phóng ánh sáng tên Câu Triệu
 Có thể tập hợp các hữu tình
 Do đây dạy dỗ chúng mê kia
 Giải thoát luân hồi biển ái hữu
 Từ quang như thế đã chiếu rồi
 Đều khiến chúng sanh được khai ngộ
 Sẽ khiến lìa hẳn bốn bậc lưu
 Hiện trừ ưu não thường an lạc

